

بسمه تعالی

یادداشت تفاهم

بین دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام و دولت جمهوری اسلامی ایران
در خصوص لغو روادید برای دارندگان گذرنامه‌های سیاسی

دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام و دولت جمهوری اسلامی ایران با علاقه به گسترش روابط
دو جانبه در خصوص لغو روادید برای دارندگان گذرنامه‌های سیاسی توافق نمودند:

بند (۱) اتباع جمهوری سوسیالیستی ویتنام و جمهوری اسلامی ایران که دارای گذرنامه
معتبر سیاسی باشند، می‌توانند بدون اخذ روادید به سرزمین کشور مقابل وارد شوند و یا از آن عبور
نمایند و یا آنرا ترک کنند.

بند (۲) پس از ورود بدون روادید، افراد مذکور در بند (۱) حق خواهند داشت حداکثر بمدت
سی (۳۰) روز در سرزمین طرف مقابل اقامت داشته باشند. بنا به تقاضای کتبی بخشهای دیپلماتیک
یا کنسولی هر یک از طرفین مقامات صلاحیت دار، طرف دیگر ممکن است این مدت مهلت را تمدید
نماید.

بند (۳) هر یک از طرفین این حق را برای خود محفوظ میدارد که از ورود اتباع طرف دیگر که
عنصر نامطلوب باشند، جلوگیری بعمل آورده و یا اقامت عنصر نامطلوب را کوتاه و یا به اقامت وی
خاتمه دهد.

بند (۴) دارندگان گذرنامه‌های سیاسی معتبر هر یک از دو کشور و اعضای خانواده آنان که
جهت مأموریت ثابت در نمایندگیهای سیاسی، دفاتر کنسولی و سازمانهای بین المللی واقع در خاک
کشور دیگر اعزام می گردند، جهت ورود نیاز به اخذ روادید نخواهند داشت. این قبیل افراد یک
ماه قبل از عزیمت بطور رسمی بظرف مقابل معرفی و پس از ورود به کشور پذیرنده به وزارت خارجه
محل مراجعه و کارت اقامت دریافت خواهند نمود.

بند (۵) اجرای مفاد این یادداشت تفاهم باید برابر قوانین و مقررات جاری، در سرزمین هر
یک از طرفین متعاقد و مطابق عرف و حقوق بین الملل باشد.

بند (۶) این یادداشت تفاهم برای مدت نامحدود منعقد می گردد و سی (۳۰) روز پس از امضاء لازم الاجراء خواهد شد .

بند (۷) هر یک از طرفین متعاقد می توانند در هر زمان با دادن اطلاعیه کتبی سی روزه از طریق مجاری دیپلماتیک مفاد یادداشت تفاهم حاضر را به حالت تعلیق در آورده یا فسخ نمایند .
این یادداشت تفاهم در تاریخ دوازدهم اردیبهشت ۱۳۷۳ هجری شمسی برابر با دوم می ۱۹۹۴ میلادی در دو نسخه اصلی به زبانهای ویتنامی و فارسی و انگلیسی که هر سه متن دارای اعتبار یکسان می باشند در تهران به امضاء رسید . در صورت بروز اختلاف در تفسیر ، متن انگلیسی مناط اعتبار خواهد بود .

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

از طرف

دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام

ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN
MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

In the name of Allah

No. 721/500/4820632

Un-official translation

Date: 9/9/2018

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the Socialist Republic of Viet Nam and with reference to the esteemed Ministry's Note No. 74/BNG-LS dated January 31st 2018, has the honor to inform that Iran agrees with Viet Nam's proposal, stated in the above-mentioned Note, on amendment of Article 2 of the Memorandum of Understanding between the Government of the Socialist Republic of Viet Nam and the Government of the Islamic Republic of Iran on visa exemption (hereinafter referred to as "the MOU"), which shall increase the length of stay without visa for bearer of valid diplomatic passports in the territory of each Party from 30 to 90 days as follow:

"Citizens referred to in Article 1, shall be permitted to stay in the territory of the other Party as maximum as 90 days from the entering date. This duration of stay may be extended by the competent Authorities of the respective Party upon a writing request of the Diplomatic or Consular Offices of the other Party."

This Note and Viet Nam's Note No. 74/BNG-LS dated 31st January 2018 shall constitute a Memorandum of Understanding between the two Governments amending Article 2 of the MOU, which will come into effect thirty (30) days after the date of Viet Nam's receipt of this Note.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs of the Socialist Republic of Viet Nam the assurances of its highest consideration.

To:
Ministry of Foreign Affairs
Socialist Republic of Viet Nam
HA NOI

BỘ NGOẠI GIAO
NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA
VIỆT NAM

Số: 74 /BNG-LS

Bộ Ngoại giao nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam kính chào Bộ Ngoại giao nước Cộng hòa Hồi giáo I-ran và liên quan đến Công hàm số 4471 ngày 21/06/2017 của Đại sứ quán I-ran tại Hà Nội, hân hạnh trao đổi như sau:

Chính phủ nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam và Chính phủ nước Cộng hòa Hồi giáo I-ran đã ký Thỏa thuận về miễn thị thực cho người mang hộ chiếu ngoại giao (Thỏa thuận), có hiệu lực từ 01/06/1994. Theo Điều 2 của Thỏa thuận, công dân hai nước là người mang hộ chiếu ngoại giao sẽ được cư trú miễn thị thực tại nước còn lại trong thời hạn tối đa là một tháng. Phù hợp với quan hệ song phương hai nước, Chính phủ nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam đồng ý tăng thời hạn cư trú miễn thị thực cho người mang hộ chiếu ngoại giao từ một tháng lên thành 90 ngày và đề nghị sửa đổi Điều 02 Thỏa thuận trên như sau:

“Những người nói ở Điều 1, sau khi nhập cảnh được phép lưu trú ở nước kia tối đa là 90 ngày. Theo yêu cầu bằng văn bản của cơ quan đại diện ngoại giao hoặc lãnh sự của bên ký kết mà người đó là công dân, cơ quan có thẩm quyền của bên ký kết kia có thể gia hạn lưu trú cho công dân đó.”

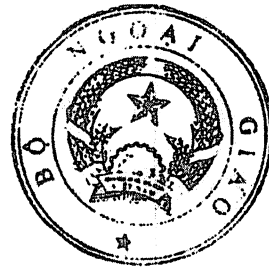
Kính gửi:

Bộ Ngoại giao
Cộng hòa Hồi giáo I-ran
TÊ-HÊ-RAN

Trong trường hợp Chính phủ nước Cộng hòa Hồi giáo I-ran đồng ý, Công hàm trả lời của phía I-ran đối với Công hàm này sẽ tạo thành thỏa thuận sửa đổi Điều 2 Thỏa thuận giữa Chính phủ hai nước về miễn thị thực cho người mang hộ chiếu ngoại giao năm 1994, tăng thời hạn cư trú miễn thị thực từ một tháng lên thành 90 ngày. Việc sửa đổi sẽ có hiệu lực sau 30 ngày kể từ ngày phía Việt Nam nhận được thông báo của phía I-ran qua đường ngoại giao về việc đồng ý sửa đổi Thỏa thuận về miễn thị thực cho người mang hộ chiếu ngoại giao giữa hai nước.

Nhân dịp này, Bộ Ngoại giao nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam gửi đến Bộ Ngoại giao nước Cộng hòa Hồi giáo I-ran lời chào trân trọng.

Hà Nội, ngày 31 tháng 01 năm 2018

باسمه تعالی

موافقتنامه

بین دولت جمهوری اسلامی ایران و

دولت جمهوری سوسیالیستی ویتنام

در خصوص

لغو متقابل روادید برای دارندگان گذرنامه های خاص
یا خدمت

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری
سوسیالیستی ویتنام، که از این پس دولت های
متعاهد، نامیده می شوند، با تمایل به استحکام
روابط دوستانه موجود بین دو کشور، و با آرزوی
تسهیل ورود، خروج و تردد بین شهروندان که دارای
گذرنامه های خاص یا خدمت معتبر می باشند،
به شرح زیر توافق نمودند:

ماده 1:

1- شهروندان هر دو کشور که دارای گذرنامه های خاص یا خدمت معتبر می باشند، از الزامات روادید برای ورود به، خروج از و ترانزیت از طریق قلمرو طرف دیگر به مدت حداکثر نود (90) روز معاف خواهند بود.

2- هر کدام از طرفها می تواند، طبق قوانین و مقررات خود، در طول مدت اقامت اشخاصی که به آنها در بند 1 این ماده اشاره گردیده، بر اساس درخواست های کتبی هیات نمایندگی دیپلماتیک یا پست کنسولی طرف دیگر که دارندگان گذرنامه، شهروندان می باشند، تمدید نماید.

ماده 2:

1- شهروندان هر دو طرف که دارای گذرنامه های خاص یا خدمت معتبر می باشند و به مأموریت دیپلماتیک و کنسولی دائم یا دفاتر سازمان بین المللی که در قلمرو طرف دیگر قرار دارد اعزام گردیده اند؛ و همچنین اعضای خانواده هایشان که دارای گذرنامه های خاص یا خدمت معتبر هستند از الزامات روادید برای ورود به، خروج از و اقامت در قلمرو طرف مقابل، در طول مأموریتشان، معاف خواهند گردید، به شرط آنکه اعزام آنها به طور رسمی به طرف دیگر 30 روز قبل از ورودشان به قلمرو کشور پذیرنده، اطلاع داده شود.

2- شایسته است شهروندان هر دو طرف که دارای گذرنامه های خاص یا خدمت معتبر می باشند، در هنگام ورود به قلمرو طرف دیگر جهت مقاصد

خبرنگاری، روادید مناسبت را قبل از ورود به قلمروی طرف مقابل دریافت نمایند.

3- شایسته است شهروندان هر دو طرف، به جز شهروندان ذیل بند شماره 1 از ماده 2، که دارای گذرنامه های خاص یا خدمت معتبر می باشند و با هدف فعالیت های انتفاعی که براساس قوانین ملی کشور پذیرنده نیازمند دریافت مجوز کار می باشند، وارد قلمرو طرف دیگر می شوند، روادید مناسبت را قبل از ورود به قلمروی طرف مقابل دریافت نمایند.

ماده 3:

شهروندان هر کدام از طرفها که در مواد 1 و 2 این موافقتنامه از آنها ذکر گردید می توانند در همه گذرگاه های مرزی که برای تردد مسافران بین المللی باز هستند وارد قلمرو طرف دیگر شده، از آنجا خارج شده یا از طریق آن ترانزیت نمایند.

ماده 4:

1- شهروندان هر کدام از طرفها وظیفه دارند که در طول اقامتشان در قلمرو طرف دوم قوانین و مقررات آن طرف را رعایت نمایند.

2- این موافقتنامه حق یک طرف را برای جلوگیری از ورود یا کوتاه نمودن مدت اقامت هر شهروند طرف دوم، که بر طبق قوانین و مقررات طرف اول و کنوانسیون های بین المللی که هر دو طرف عضو آنها هستند، نا مطلوب تلقی می گردند، محدود نمی نماید.

ماده 5:

هر کدام از طرفها می تواند بطور موقت، اجرای این موافقتنامه را به طور کلی یا نسبی، به دلایل امنیتی، نظم عمومی یا بهداشت عمومی تعلیق نماید. طرفی که تصمیم به تعلیق موقت یا تعلیق بخشی از این موافقتنامه یا تمامی آن را می گیرد، باید بلادرنگ از طریق مجاری سیاسی، طرف دیگر را از چنین تصمیمی مطلع نماید.

ماده 6:

1- طرفها، از طریق مجاری سیاسی، نمونه های جدید گذرنامه خاص یا خدمت را سی (30) روز پس از تاریخ به اجرا درآمدن این موافقتنامه، مبادله خواهند نمود.

2- از طریق مجاری سیاسی، طرفین نمونه های جدید گذرنامه خاص یا خدمت را حداقل سی (30) روز قبل از استفاده از آن به یکدیگر انتقال خواهند داد.

ماده 7:

هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر و اجرای این موافقتنامه به طور مودت آمیزی از طریق مجاری سیاسی حل و فصل خواهند گردید.

ماده 8:

1- این موافقتنامه سی (30) روز پس از تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه مکتوب که از طریق آن طرفها از طریق مجاری سیاسی از اتمام روندهای داخلی شان

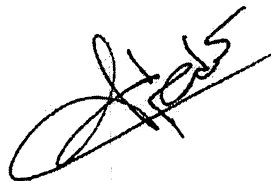
یکدیگر را مطلع خواهند نمود، قابل اجرا خواهد بود.

2- این موافقتنامه را می توان از طریق مجاری سیاسی با موافقت متقابل طرفها، اصلاح و /یا تکمیل نمود.

3- این موافقتنامه برای مدتی نامعلوم قابل اجرا خواهد بود. هر کدام از طرفها با اطلاع رسانی کتبی از طریق مجاری سیاسی که پس از نود (90) روز از تاریخ دریافت چنین اطلاع رسانی طرف دیگر صورت می گیرد، می توانند این موافقتنامه را فسخ نمایند.

این موافقتنامه در تاریخ 1395/7/15 هجری شمسی برابر با 6 اکتبر 2016 میلادی در سه نسخه به زبانهای فارسی، ویتنامی و انگلیسی که هر سه متن از اعتباری یکسان برخوردارند، تنظیم گردید. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف دولت	از	طرف	دولت
جمهوری سوسیالیستی ویتنام	جمهوری	اسلامی	ایران
فام بین مین	دکتر	محمدجواد	ظریف
وزیر امور خارجه	وزیر	امور	خارجه

Mohammad Javad Zarif
Foreign Minister

-5-

Pham Binh Minh
Foreign Minister